

Šulc - Lokálka

Ami G Ami
1. Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
G F E
jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
Ami G F E
ten stařík s tváří vrásčitou a břichem jako sulc
Ami F G Ami
vyprávěl pověst letitou o muži jménem Šulc.

G Ami G Ami
R: Byl to Šulc, byl to Šulc.

2. Byl v kraji klid, a pak se začlo stavět sídliště,
lidé se tam hrnuli jak na mraveniště,
nějak váznul materiál, stavba měla skluz,
a toho dne se objevil zedník jménem Šulc.

R:
3. Měl tváře bílý od malty a oči jako len,
hleděl jimi do dálky celý dlouhý den,
my všichni na něj koukali, co se bude dít,
pak jména svý jsme říkali, a on z lešení slít'.

R:
4. Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
když unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
pak se zdvih', řek': 'Už jsem fit, můžu na to jít,'
a dřív, než jsme se nadáli, začal štorcku zdít.

R:
5. Pak se začly objevovat staré závady,
spodní voda nahlodala chabé základy,
špatně tvrdly betony, co míchal mistr Kunc,
kdo je zbaví pohromy? Zedník jménem Šulc.

R:
6. Prohlásil, že na vině je chybná projekce,
zachrání to jenom betonová injekce,
pak se první přihlásil, že má na to kurs,
a míchačku svou pohladil, on jmenoval se Šulc.

R:
7. Šulc spustil fanku trochu níž, než do základů vlez',
a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
a tím, že rány zazněly, byl zachráněnej plán.

R:
8. Šulc vyšel ven, měl pevnej krok a řek': 'Je hotovo,
teď uvařte mi grog, já spravil dílo Kuncovo,'
pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej punc,
a na stavbě byl mrtvej klid, on jmenoval se Šulc.

R:
9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
my dali jsme si po loku, i stařík zvolnil puls,
jen já mám kalfas v batohu a můj jméno je Šulc.

R:

R:

R: